ముగ్గురు మిత్రులు

-కాలువ మల్లయ్య

భారతదేశానికే భూ పోరాటాల వారసత్వాన్నం దించిన తెలంగాణా గడ్డలో అదో గ్రామం. రజాకారు పోరాటాల విరమణ జరిగి పాతికేళ్ళయింది. ఈ పాతికేళ్ళూ ఆ గ్రామం అన్న బాంచెన్, అయ్య బాంచెన్ సంస్కృతిలోనే బతికింది. ఈ పాతికేళ్ళలో ఒకింటికి నాలుగిళ్ళన్నట్టుగా జనాభా పెరిగినా ఊరు మాత్రం చెప్పుకోదగ్గంతగా పెరుగలేదు. అందుక్కారణాలనేకమున్నాయి. చదువుకొని ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్నవాళ్ళు పట్టణాల్లో స్థిరపడ్డారు. బతుకుదెరువు లేనివాళ్ళు పట్టణాలకు వలసపోయారు. కొంత మంది భీమండి, బొంబాయి, షోలాపూర్ లాంటి ప్రాంతాలకు వెళ్ళిపోయారు.

కరీంనగర్ జిల్లాలోని ఆ గ్రామంపై రజాకారు వ్యతిరేక పోరాటాల ప్రభావం గణనీయంగా లేదు. కాని రెండవసారి ప్రారంభమైన భూపోరాటాల ప్రభావం ఉధృతంగా వుంది. ఉత్తర తెలంగాణాలో భూపోరాటాలు ప్రారంభమైన సమయంలో ఆ ఊళ్ళో పుట్టారా ముగ్గురు. వాళ్ళ పేర్లు రాజయ్య, బ్రహ్మం, నర్సింగు. ఆ ముగ్గురు తండ్రులవీ దిగువ మధ్యతరగతి కుటుంబాలే. ఇండ్లూ ఒకే వాడకున్నాయి. పోరాటాలు పెరుగుతున్నకొద్దీ వాళ్ళు పెరిగారు. తెలంగాణ పల్లెలు అగ్నిగుండాలుగా మారిన సమయంలో మామూలు మీసాల మొత్తని యవ్వనంలో కదుగు పెట్టారు.

ఒకే వయసు, ఒకే ఆర్థిక స్థితిగతులున్న ఆ ముగ్గురూ కలిసి చదువుకున్నారు... కలిసి ఆడుకున్నారు... ప్రాణస్నేహితులుగా మసులుకుంటున్నారు. బాల్యం నుంచీ వాళ్ళు ఒకే కంచంలో తినడం, ఒకే మంచంలో పడుకోవడమన్నంత సన్నిహితంగా వుంటున్నారు. ఆ ముగ్గురూ ఇంటర్ వరకు చదివారు. చదువబ్బక, చదివించే వసతిలేక ఇంకా అనేక కారణాల వల్ల ఆ ముగ్గురూ చదువాపారు. వాళ్ళకు పెద్ద కోర్కెలేం లేవు. అతి మామూలుగా బట్టపొట్టకు బతికితే చాలునుకుంటున్నారు. అందుకే జీవితంలో స్థిరపడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

తీవ్రవాదమో, ఎత్తుగడలో భాగమో, ఏది హింసో, ఏది ప్రతిహింసో, ఏది ఎన్‌కౌంటరో, ఏది హత్యో సామాన్య మానవుడికైతే తెలియదుకాని పోలీసులు ఉద్యమకారులు ఒకర్నొకరు చంపుకుంటున్న సమయంలో ఆ ముగ్గురింకా తమతమ జీవితాల్లో స్థిరపడలేదు. ఆ ప్రయత్నంలోనే వున్న ఆ ముగ్గురూ ఓ రోజు కలుసుకున్నారు. ఆత్మీయంగా మనసు విప్పి మాట్లాడుకుంటున్నారు. తమ భవిష్యత్తుల గురించి చర్చించుకుంటున్నారు.

"దురదృష్టం... మన ముగ్గురమూ బాగా చదువలేకపోయాం" అన్నాడు రాజయ్య.

"ఇంటర్ చదవడమే మహా ఎక్కువైంది మనకు... నాని ఇంకో రెండు సబ్జెక్టులున్నాయి... నా నుంచి కాదని వదిలిపెట్టాను" అన్నాడు నర్సింగు.

"చదువుంటేనే బతుకుతారానటు. మనకన్నా ఈ మాత్రం చదువుంది. ఇదీ లేని వాళ్ళెంతోమంది న్నారు.." అన్నాడు బ్రహ్మం.

"మనం చిన్నతనం నుండీ ప్రాణస్నేహితులం... కాని మనలో ఒక్కరైనా బాగా చదువలేకపోయాం."

"నిజమే రాజయ్యా! కాని నాకైతే చదివిన వరకు చాలనిపిస్తుంది. మన ప్రాంతమంతా ఇప్పుడు అగ్నిగుండంలాగే వుంది. ఎప్పుడెవరికేమవుతుందో తెలియకుండా వుంది. చదువుకుంటానని పోయి ఎంతోమంది అన్నల్లో కలిసిపోయారు" అన్నాడు బ్రహ్మం.

"అవును... నాకా మాట వింటేనే భయం. ఎవరి పనులు వాళ్ళు చేసుకోక ఎందుకీ తండ్లాటలన్నీ..."

"నీలాగే అందరుండాలంటే ఎలా వుంటారు నర్సింగు! నన్ను ముట్టుకోకు నా మాల కాకన్నట్టు బతకడం అందరికీ సాధ్యమవుతుందా...?"

రాజయ్య మాటలు విని ముఖం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు నర్సింగు.

"సరేకాని... నువ్వేం చేద్దామనుకుంటున్నావు నర్సింగు?"

"నీకు తెలువందేముంది బ్రహ్మం? మా కున్న భూమే అతి తక్కువ. నా చదువుకు నౌకరేం రాదు. బొగ్గు బావి పనికెల్దామన్నా కొన్నేండ్ల నుంచి ఎవర్నీ తీసుకోవడం లేదు. నాకు పెద్ద కోర్కెలేం లేవు. నాకు భూమ్మీదున్న ప్రేమ మీకు తెలిసిందే. ఊర్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికో బతుకపోవడం నా కిష్టం లేదు. అందుకే భూమిని దున్నుకుంటూ బతుకుతాను. బట్టపొట్టకు నావేముండదు. వృద్ధాప్యంలో వున్న మా అమ్మానాన్నలకు దగ్గరున్నట్టుంటుంది... మా అన్న ఉద్యోగం దొరుకగానే అందర్నీ కాదని చెంగోబిల్లన్నడు కదా! ఆయన్నుంచి నేమేమాశించినా ఫలితం లేదు. మా అన్న చదువులోనూ జీవితంలోనూ హుషారే. అందువల్ల నేనే ప్రయత్నాలు చేయదలుచుకోలేదు. ఉన్న వ్యవసాయం చూసుకుంటూ బతుకుతాను..."

నర్సింగు మాటలు విన్న బ్రహ్మం ముఖం మీద తలు పడింది.

"ఏదో బాగా ఆలోచిస్తున్నట్టున్నావు బ్రహ్మం. ఏం సంగతి?"

"ఏం లేదు రాజయ్యా! పరిస్థితులను చూస్తుంటే నాకు ఆశ్చర్యమనిపిస్తుంటుంది. మన ప్రాంతంలో ఓ దిక్కు ఉద్యమాలున్నాయి... మరో దిక్కు ఘోరమైన మూఢనమ్మకాలున్నాయి... కట్నకాటనుకల వేధింపులున్నాయి... ఇంకో దిక్కేమో ఉద్యోగాలయి ఓ తీరుగా బతుకుతున్నవాళ్ళు ఊళ్ళు వదిలి పట్టణాల్లో స్థిరపడుతున్నారు. మరో దిక్కు అన్నల భయానికి ఊళ్ళు వదిలిన దొరలు, భూస్వాములు.. చాలా ఇండ్లలో ఇప్పుడు ముసలి తల్లిదండ్రులే వుంటున్నారు... లేదా వ్యవసాయాన్నే నమ్ముకొని బతుకుతున్నవాళ్ళు... కాదంటారా?" అన్నాడు బ్రహ్మం.

"పెద్ద ఆరిందాలా అనుభవజ్ఞుడిలా మాట్లాడావు

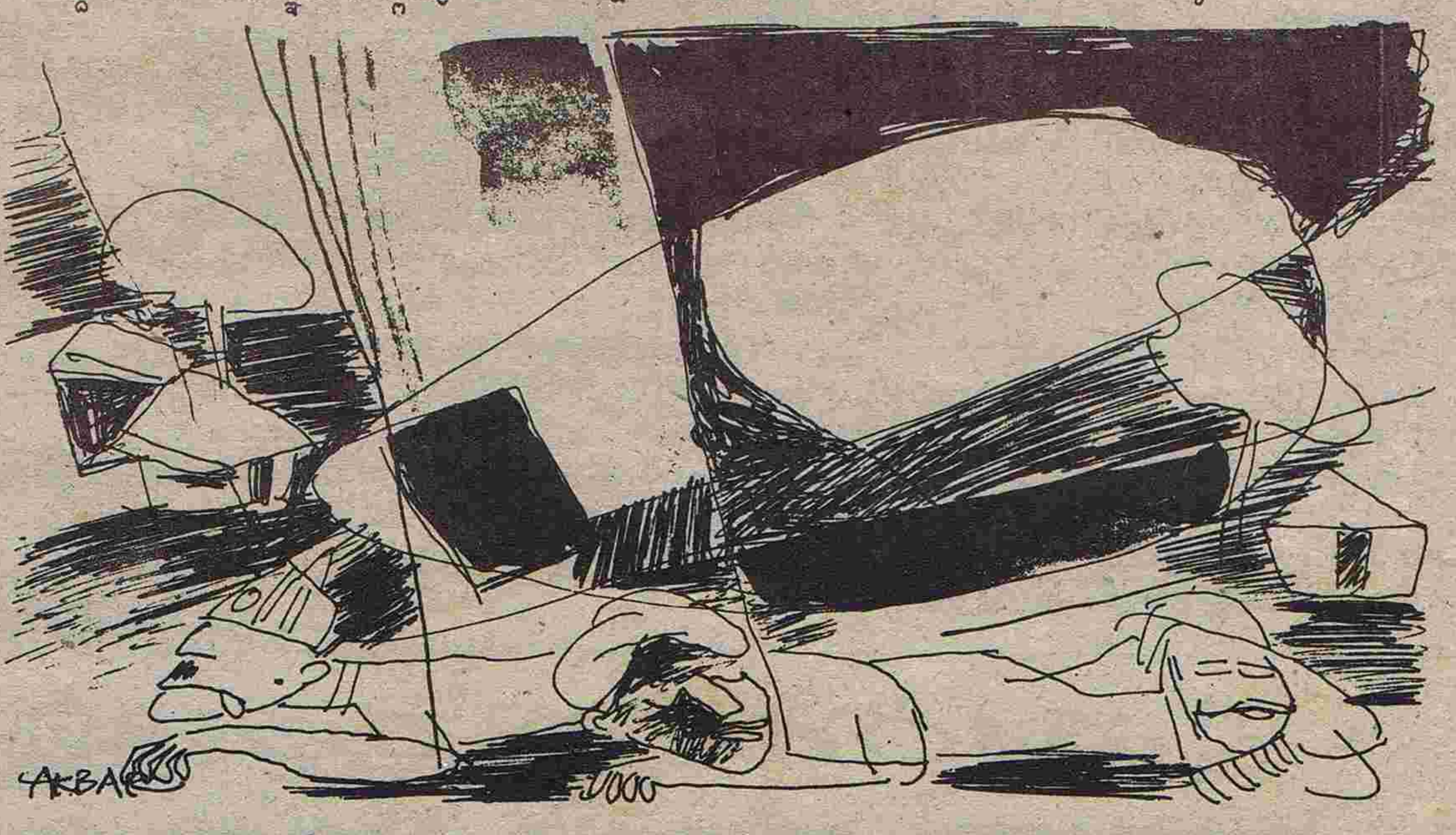

బ్రహ్మం నువ్వు. నువ్వన్న మాటల్లో మాటికి మూడు పాళ్ళు నిజాలున్నాయి... అయితే మనం వ్యక్తుల్ని తప్పుపట్టడం కాదు చేయాల్సింది... ఈ చదువుల్లో, ఈ వ్యవస్థలోనే ఆ లోపముంది... అందుకోసం వ్యవస్థను తప్పనట్టాలి..."

రాజయ్య మాటలకు కొంత భయం వేసిందా ఇద్దరికి.

"నన్ను పెద్ద మాటలు మాట్లాడుతున్నావంటూ నువ్వయితే మా కర్థంకాని మాటలే మాట్లాడావు... నువ్వు కొంత జాగ్రత్తగా వుండాలి రాజయ్యా... నీ ఆలోచనలు ఎటెటో పోతున్నాయి..."

"వాస్తవాలెప్పుడూ కఠోరంగానే వుంటాయి బ్రహ్మం..."

"అంత పెద్దమాటలెందుకు తియ్ రాజయ్యా! మనం సామాన్యులం... అతి సామాన్యంగా బతుకుదాం... సరేగాని నర్సింగం... నువ్వదృష్టవంతుడివి. ఏ ఆశల జోలికీ పోకుండా వున్న ఊళ్ళో భూమిని దున్నుకుంటూ బతుకుతానని నిర్ణయించుకున్నావు. ఊళ్ళోనే వుందామని కోరికున్నా పుట్టి పెరిగిన నేల మీద బతికే అదృష్టం, అవకాశం ఎంతమందికుంటుంది? అక్షరం ముక్కలొచ్చిన ప్రతివాడూ ఊళ్ళొదిలిపోతున్న సమయంలో నువ్వు ఊర్నే పట్టుకొని ఉంటాననడం గొప్ప విషయమే.." అన్నాడు బ్రహ్మం.

"గొప్పా కాదు... మన్నా కాదు... నాకు వేరే విధంగా బతికే అవకాశాలేం లేవు... పోగా ఊళ్ళో కొద్దో గొప్పో భూముంది. కాబట్టే నేను వ్యవసాయాన్ని వృత్తిగా ఎంచుకున్నాను... సరేకాని నువ్వేం చేయబోతున్నావు?"

"బ్రహ్మం కేంది? తండ్రి చేస్తున్న బంగారం పనుంది కదా...? అదేమన్న తక్కువ ఆదాయమున్న పనా...? నగలు చేయడంలో నేర్పు సంపాదిస్తే ఆ పనితో బతుకొచ్చు... కూలినాలి వ్యవసాయ పనుల్లా ఒళ్ళు వంచి పనిచేయాల్సిన అవసరమేం లేదు కదా...! ఇంట్లో కూనాని చేసుకునేదే నాయె... పోగా గోళ్ళలో బంగారమిరికించుకునే టెక్నిక్ వుండనే వుంది. తులానికి ఐదారు నేల ధరువున్నప్పుడు ఓ గురిజెత్తు కొట్టేసినా అరవై రూపాయిలు. ఇంకేం కావాలి మరి..? బ్రాహ్మణులకు, విశ్వబ్రాహ్మణులకు చదువుకొని ఉద్యోగం రాకున్నా నీడపట్టుకు బతికే అవకాశాలున్నాయి.." అన్నాడు రాజయ్య.

బ్రహ్మం ముఖం కొంచెమెర్రబడింది.

"నీలాంటివాడు కూడా ఇలాంటి అభిప్రాయంతో వుంటే ఎలా రాజయ్యా? తరతరాలుగా మా వాళ్ళే పని చేస్తూ బామకున్నదేంటి? గోర్లలో బంగారమిరికించుకొని సంపాదించి మేమెన్ని బంగ్లాలు కట్టినం...? అయినా ఇప్పుడు బంగారాన్ని కొంటున్నదెవరు? రోజురోజుకూ బతుకు దుర్భరమవుతుంటే బంగారం కొని నగలు కూడా చేయిస్తున్నారా? ఈ వృత్తితో బతుకలేకనే కదా చాలా మంది వేరే పనులు చూసుకుంటున్నారు."

"గోర్లలో ఇరికించుకోవడమన్నది నేను హాస్యానికన్నమాట... కాని బంగారం వాడకం ఇప్పుడేమన్నా తగ్గిందా? ప్రతివాళ్ళూ ఎన్నో కొన్నైనా నగలు చేయించుకుంటున్నారు కదా...!"

"నువ్వన్నది నిజమే కాని ఇప్పుడు దీని వాడకం పల్లెల్లో తగ్గింది. దేవుడూ, పూజల్లాగే ఇది కూడా ఇప్పుడెక్కువగా పట్నాలకే పోయింది. అయితే ప్రతివాళ్ళూ ఎంతో కొంత బంగారముంచుకోవడమన్నది ఇప్పటికీ వుంది. కాని ఆ పని చేస్తూ బతకడం సాధ్యం కాదనిపిస్తుంది. పోగా నాకెందుకో అపనంటే ఇష్టం లేదు. ఎంత చిన్నదైనాసరే నౌకరీ సంపాదించుకోవాలనుకుంటున్నాను.. ఆ ప్రయత్నంలోనే వున్నాను."

"ఇంటర్ అత్తెసరు మార్కులతో పాసైన నీకు ఏం నౌకరొస్తుందోయ్ బ్రహ్మం... నౌకరంటే ఒకరి కింద పనిచేయడమే కదా...! దానికంటె స్వతంత్రంగా బతికే వృత్తులే నయం. నన్నడిగితే రైతే రాజన్నారు.."

రాజయ్య మాటల్తో గంయ్‌మని లేచినట్టున్నాడు నర్సింగు.

"అవును... రైతును మించిన మారాజు లేడు... ఇవి చెవిలో పూలు పెట్టే మోసకారి మాటలు. ఇప్పుడు వ్యవసాయాలు నడిచే పరిస్థితులెక్కడున్నాయి? మంచి మంచి వ్యవసాయాలన్నీ మూలకు పడ్డాయి? కూలీలు, పాలేర్ల జీతాలు విపరీతంగా పెరిగాయి. వ్యవసాయం చేసుకోవడం కంటె కూలీ పని చేసుకోవడం నయం. వ్యవసాయప్పనిలో రోజు కూలీ పడితే ఎక్కువ... రైతట రాజట..."

"నేనలా మాటవరుసకన్నాను కాని రైతులు బాగా బతుకుతున్నారని కాదు. ఈ బ్రోకర్లను పోషించే సమాజంలో రెక్కలు ముక్కలు చేసుకునే రైతు పరిస్థితి అధ్వాన్నంగానే వుంది. అయినా నువ్వు వ్యవసాయాన్నే చేస్తానంటున్నావు... నీలాంటి వాళ్ళన్నా ఈ పని చేయకపోతే వ్యవసాయాలు మూలకుపడే పరిస్థితులున్నాయి. దొరలు, భూస్వాములు ఊళ్ళొదలడం వల్ల పెద్ద వ్యవసాయాలు కుప్పకూలిన మాట నిజమే... కని అందువల్ల ఏం నష్టం జరిగింది? నిజానికి ఇప్పుడు భూమి స్వయంగా దున్నుకునేవాడి చేతిలోకే పోతుంది. నాకైతే ఇది మంచి పరిణామమే అనిపిస్తుంది..."

"రాజన్నా! నీకు మన ప్రాంతంలో జరుగుతున్న ఉద్యమాల మీద సదభిప్రాయం, సానుభూతి వుంది కాబట్టే నీకలా అనిపిస్తుంది. కాని కూలి రేట్లనీ విపరీతంగా పెరగడం వల్ల, అల్లర్ల వల్ల చిన్న వ్యవసాయాలు కూడా దెబ్బతినడంలేదా...? దీనివల్ల ఎవరికి లాభమవుతుంది? భూములు పెద్దోల్లయితే మాత్రం బీడుగా వుండడం వల్ల పంట నష్టం కావడం లేదా? వాట్ని అమ్ముకోనియ్యరైరి... దున్నుకోనియ్యరైరి..." అన్నాడు నర్సింగు.

"నర్సింగూ! నువ్వమాయకుడివి. వ్యవసాయాలు దెబ్బతినడానికి కారణం కూలి రేట్లు పెరగడం కాదు. ఆ కూలితో మాత్రం ఈ ధరలకేమొస్తుంది? గిట్టుబాటు ధరలు లేకపోవడం, అస్తవ్యస్థ విధానాలు ఇన్ని స్థితివల్ల వ్యవసాయాలు దెబ్బతింటున్నాయి. వాళ్ళ పనుల్లో కొన్ని తీవ్ర నిర్ణయాలుండవచ్చు... కాని అవి పేదజనం కోసం ఉద్దేశించినవే..."

"రాజయ్యా! మంచికో చెడుకో కాని నీకు వాళ్ళ మీద చాలా సానుభూతుంది... నువ్వంతకంటె క్కువ లోతుకు పోకు. ఇప్పటికే నీ మీద పోలీసుల కండ్లున్నాయి..." అన్నాడు బ్రహ్మం.

"ఉంటే ఉండనియ్యి. చావుకు భయపడడం దేనికి? ఇలా నిస్సారమైన జీవితం గడిపేకంటె ప్రజల కోసం, ఓ మంచి పని కోసం చావడం వల్ల జీవితమైనా సార్థకమవుతుంది..."

"మనం పుట్టింది చావడానిక్కాదు.. బతుకడానికి..."

"కావచ్చు.. కాని కుక్కలవలె, నక్కలవలె సందులోని పందులవలె బతకడం కంటె ఓ మంచి కోసం చచ్చినా మంచిదే. నాకు వాళ్ళు చేస్తున్న హింసాత్మక చర్యలు నచ్చవు కాని ఉద్దేశం నచ్చుతుంది.."

"వాళ్ళు చేస్తున్నవన్నీ మంచి పనులనా నీ అభిప్రాయం?"

"నేను చెప్పాను కదా వాళ్ళ ఉద్దేశం గొప్పదని... కాకుంటే ప్రాణాలను తృణప్రాయంగా వదులుకోవడానికెవరు సిద్ధంగా వుంటారు? బలికావడం తప్పదనీ తెలిసి అందులోకెళ్తున్నారంటే వాట్ని తక్కువగా చూడకూడదు.."

"రాజయ్యా! నువ్వొక్క దిక్కు నుంచే ఆలోచిస్తున్నావు... కాని ఆదర్శాలను నమ్ముకొని ఎంతమంది ఆ ఉద్యమంలోకి పోతున్నారు...? పదిహేడు, పద్దెనిమిదేళ్ళ వయసులో ఆవేశం తప్ప ఆలోచనుంటుందా? కొందరు యువకులు తెలిసీ తెలియక అందులో ఇరుక్కుపోతున్నారంటారు... సిద్ధాంతాలు తెలుసుకునే అందరూ అందులోకెళితే పరిస్థితిలా వుండదు..." అన్నాడు బ్రహ్మం.

"అవును... కొందరైతే వ్యక్తిగత కక్షలు తీర్చుకోవడానికి వాళ్ళలో చేరుతున్నారనే వాళ్ళూ వున్నారు..." అన్నాడు నర్సింగు.

"కొన్ని పొరపాట్లు జరుగుతున్న మాట నిజమే... అయితే మనం వాళ్ళ ఉద్దేశాన్నర్థం చేసుకోవాలి"

"సిద్ధాంతాలన్నీ కాగితాల మీదే... వాటిని ఆచరించినపుడే విలువుంటుంది..."

"ఏంటి మనమీ రోజు ఏవేవో మాట్లాడుకుంటున్నాం... గోడలకు చెవులుంటాయి... బట్టగాల్చి మీదేసే కాలమిది. మొన్నటికి మొన్న వాళ్ళకు అన్నం పెడుతున్నారని, ఇద్దర్ని పట్టుకుపోయారు పోలీసులు..."

"నర్సింగు చాలా భయస్తుడు... ఒకటి మొదలు పెడితే మరొకటి ఎన్నో విషయాలొస్తుంటాయి... మన ప్రాంతంలో ఏ విషయం గూర్చి మాట్లాడడం మొదలుపెట్టినా వాళ్ళ విషయం రాకుండా వుండదు. సరేగాని బ్రహ్మం... ఇంతకూ నువ్వేం చెయ్యబోతున్నావో చెప్పనే లేదు..."

"నా చదువుకేం నౌకరి దొరుకుతుంది? ఫిజికల్‌గా బాగానే వున్నాను కాబట్టి పోలీసు కానిస్టేబుల్ దొరకొచ్చని మొన్న పడితే అప్లై చేశాను. రాత పరీక్ష, శారీరక పరీక్ష అయిపోయాయి. ఆర్డర్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను..." అగ్నిగుండంలా వున్న తెలంగాణా ప్రాంతంలో పోలీసులకు, అన్నలకు నువ్వా నేనా అన్నట్టున్న సమయంలో బ్రహ్మం పోలీసు కానిస్టేబుల్‌గా చేరతాననడం అతని మిత్రులిద్దరికీ నచ్చలేదు.

"బ్రహ్మం...! నీకేం పనిలేదా...? నువ్వు కానిస్టేబుల్‌గా చేరడమేంటి...? మన ప్రాంతంలో అదెంత ప్రమాదకరమైందో నీకు తెలియదా...? అన్నలు, పోలీసులు ఒకర్నొకరు చంపుకోవడం రోజూ చూస్తూ కూడా కానిస్టేబుల్‌గా చేరతానంటున్నావా?... వద్దు... వద్దు" అన్నాడు నర్సింగు.

"అందులో చేరి బాగా సంపాదించుకోవచ్చనుకుంటున్నాడేమో బ్రహ్మం...? ఫుక్కానికి వచ్చే సొమ్ముతో తొందరగా ధనవంతుడు కావచ్చనుకుంటున్నాడు"

"నాకలాంటి దురాశలేం లేవు. నాకు ఊళ్ళో బతికే అవకాశమే వుంటే ఉద్యోగానికి పోయే ప్రసక్తే వుండేది కాదు. నాకిది తప్ప ఏం దొరికే అవకాశం లేదు. దీనికయినా కాంపిటీషన్ బాగానే వుంది. ఇది రావడం కూడా అదృష్టమే."

"ఏమదృష్టమో ఏమో...! నాకయితే పరిస్థితులను చూస్తుంటే ఆ ఉద్యోగం గూర్చి చెబుతుంటేనే వణుకొస్తుంది." అన్నాడు నర్సింగు.

"మనం ఎవరి జోలికీ పోకుంటే మన జోలికెవరూ రారు. నాకు అన్నల జోలెందుకు? నా డ్యూటీేదో నేను చేసుకుంటాను. అయినా అన్నలు నా లాటి పొట్టకూటికోసం ఉద్యోగాలు చేసేవాళ్ళ జోలికెందుకు పోతారు?, పోలీసులంటే ప్రజా రక్షకులని నేను పని చేసి చూపెడతాను..."

"మొత్తం మీద ఏదేమైనా పోలీసు ఉద్యోగంలోనే చేరుతానంటావు...?"

"పొట్ట తిప్పలకు ఇలాటివి ఏదో ఓ పని చేయక తప్పదు కదా...!"

"మరి రాజయ్య సంగతో...?"

"నాకు వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం తప్పనిపించడం లేదు. చావో బతుకో నేను అందులోనే తేల్చుకోవాలనుకుంటున్నాను"

ఆ మాటలకు నర్సింగం వణికిపోయాడు.

"రాజయ్యా! నువ్వు మరీ ముళ్ళబాట నెన్నుకుంటున్నావు. ఉత్త బొక్కలకు కొండిగాడాశపడ్డట్టు వాళ్ళాశించిన సమాజం వచ్చేదెప్పుడు...? ఈ తీవ్రవాదం, రక్తపాతం తగ్గేదెప్పుడు?..." అన్నాడు.

"రానియ్యి... రాకపోనియ్యి... ఈ వ్యవస్థను చూస్తున్న నాకు జీవితానికే లక్ష్యం లేకుండా బతకాలనిపించడంలేదు. మంచో, చెడో అందులోంచే తేల్చుకుంటాను..."

"రాజయ్యా! నువ్వలా మాట్లాడకు... వాళ్ళతో సంబంధాలు వదులుకో... ఇదెక్కడికి దారి తీస్తుందో తెలియకుండా వుంది..." అన్నాడు నర్సింగు.

"రాజయ్యా! నీకేదైనా ఉద్యోగం దొరికుంటే లేదా మంచి ఆర్థిక పరిస్థితుండుంటే వాళ్ళలో కలసిపోవడానికిష్టపడేవాడివా...?"

వాళ్ళ మాటలతో కొద్ది క్షణాలోచనలో పడ్డాడు రాజయ్య.

"ఏమో...! ఏం చేసేవాడినో నాకు తెలియదు. ఇప్పుడు మాత్రం నా మార్గమదే... అయితే నేను తీవ్రవాద చర్యల్లో పాలుపంచుకోను. ఏ హత్యల జోలికీ పోను. వాళ్ళలో చేరి ప్రజల్ని చైతన్యవంతుల్ని చేసే ప్రయత్నం చేస్తాను. నా నిర్ణయానికి తిరుగులేదు."

"మీరిద్దరూ ముళ్ళబాటలనే ఎన్నుకున్నారు. నిప్పుల గుండంలో అడుగు పెడుతున్నారు. నాకైతే భయంగానే వుంది. కనీసం మీరిద్దరు ఒకర్నొకరు ఎదుర్కోవాల్సి రావద్దని ఆశిద్దాం.." అన్నాడు నర్సింగు.

"మన ముగ్గురం ఒకరి వల్ల ఒకరికి నష్టం

(మిగతా 13వ పేజీలో)

ఈమొగ్గ ఎన్నటికీ రేకు విప్పదా?

మల పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసింది. తన టే పి.జి. చేసిన చక్రధర్‌ని పెళ్ళిచేసుకుంది. ధర్‌కి అమల అంటే ఎంతో ఇష్టం. అమల డా చక్రధర్ వ్యక్తిత్వానికి ఆకర్షితురాలై పరస్పర గాహనతో పెద్దలకు తెలియచేసి పెళ్ళిచేసుకు రు.

ఇద్దరి కులాలు, శాఖలు కాకతాళీయంగా ఒక్కటే వడంతో వాళ్ళ ప్రేమ ఫలించి పెళ్ళివరకు వెళ్ళింది. ప్రేమికులు అదీ పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేసినవారు టే శారీరకంగా, మానసికంగా వ్యక్తులైనవారు ంపత్య జీవితంలో ఎన్నో మధురానుభూతుల చుకుంటారు. ప్రేమ లోకంలో విహరిస్తారు. తో చురుకైన తెలివైన అమల తన భార్య యింది అంటే ఇక చెప్పేదేముంది? అనుకుంటూ న్నో ఊహలు ఊహించుకున్నాడు చక్రధర్.

కానీ తొలి రాత్రే అతని ప్రియురాలి ప్రవర్తన తడికి అశనిపాతం అయింది. అమల వింత వర్తనకు విస్తుపోయాడు.

"అమలా డియర్!" అంటూ ఏదో చెప్పబోయేడు.

"చక్రీ నేనేం చిన్నపిల్లను కాదు. నాకు అన్నీ లుసు. నువ్వు పుస్తకాలు చదివినట్టే నేనూ దివాను. కాబట్టి నాకేం చెప్పనవసరం లేదు. నా క్రీ నాకు ఎప్పుడు హుందాగా, అందంగా ఉండాలి. ంతకు మించి ఎక్కువగా నేను ఊహించుకోలేను. ద్దరం అన్యోన్యంగా జీవిద్దాం. ప్రేమకు అర్థం అదే!" న్నది అమల. అమలా నీకు అన్నీ తెలుసా? న్యోన్యం అనే మాటకు ప్రేమ అనే మాటకు వ్వు చెప్పేదీ అర్థమా?" ప్రశ్నించాడు చక్రధర్.

"కాకపోతే ఇంత చదువుకున్న వాడివి. శారీరక ంధమే ప్రేమా? అలాంటప్పుడు మన విజ్ఞానం, తెలివితేటలు దేనికి? మనకూ పశువులకు తేడా ముంది? పశు వాంఛకు అర్థం ప్రేమ ంటావా?" అంటూ రెట్టించింది.

అమలతో వాదించటం అనవసరమని మెల్లిగా ఆమెను దారికి తెచ్చుకోవచ్చని ఊరుకున్నాడు చక్ర ధర్. కొన్ని వారాలపాటు వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఎప్పుడూ శృంగారం గురించిన ప్రస్తావన రాలేదు. ప్రేమలో తేడా లేదు. కానీ అలా జీవించటం చక్రధర్‌కే కష్టంగా వుంది.

కొన్ని వారాల తర్వాత ఒక రోజు అమల చక్రధ ర్‌తో ప్రేమ కబుర్లు చెప్తూ వుండగా ఇదే సమయం అనుకుని చక్రధర్ ఆమెను వశం చేసుకోబోయాడు. అంతే! అప్పటి వరకూ అనురాగంతో కబుర్లు చెప్తూన్న అమల భర్త చక్రధర్‌ను ఈసడించుకుంటూ లేచి వెళ్ళి వేరే పడుకుంది. అవమాన భారంతో కుంగిపోయేడు చక్రధర్.

మరుసటి రోజు ఆమెకు ఎలా మొహం చూపిం చాలో తెలీక నిద్ర లేనకుండా పడుకున్నట్టు నటించాడు. అయితే అమలే వెళ్ళి అతణ్ణి లేపి సారీ చెప్పి కళ్ళవెంట నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

ఇంతదాకా వచ్చాక ఇక ఊరుకోకూడదని మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు చక్రధర్.

"ప్రేమించిన భర్తతో లైంగిక సంపర్కానికి, పెళ్ళికి ముందే ఎన్నోసార్లు నీకీ విషయం చెప్పా లని ప్రయత్నించాను. నువ్వే నదవివ్వలేదు. సరే నా చక్రికి నేను ఎప్పుడు చెప్పకున్నా ఒక్కటే అని ఊరుకున్నాను" అన్నది అమల.

అమల చెప్పిన మాటలకు హతాశుడయ్యాడు చక్రధర్. ఆమె ఆ సమయంలో పోస్ట్ గ్రాడ్యు యేట్‌లా అనిపించలేదు. అమాయకురాలైన చిన్న పిల్లలా అనిపించింది చక్రధర్‌కు.

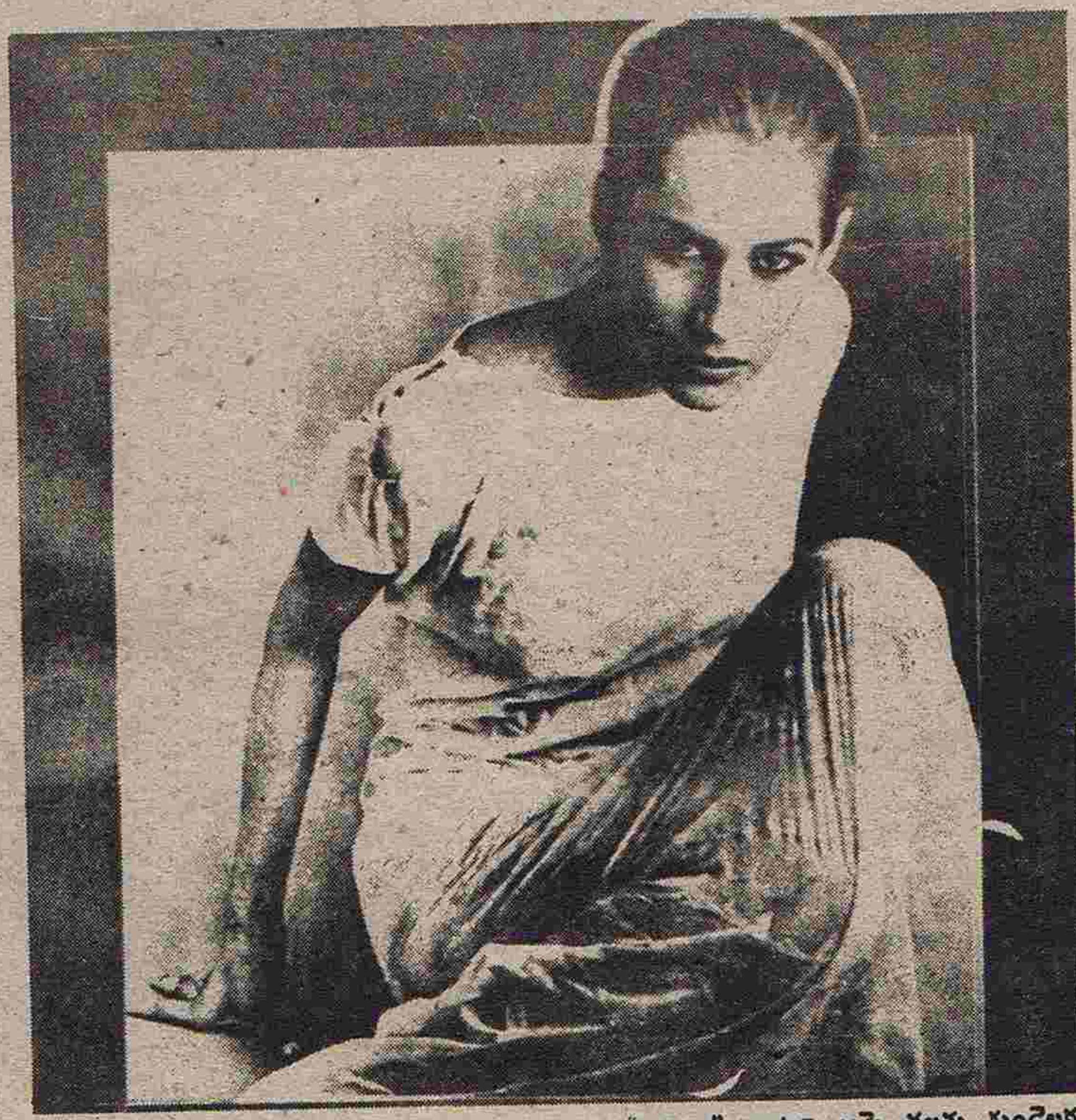

ఎందుకు ఒప్పుకోవటం లేదూ?" అంటూ సూటిగా నిలదీశాడు.

"ఇష్టం లేదు" అన్నది.

"ఏం ఇష్టం లేదు? నేను ఇష్టం లేదా లేక ఆ కార్యం ఇష్టం లేదా?" ప్రశ్నించాడు.

నేను ప్రేమించే నా భర్త హుందాగా నిండైన దుస్తుల్లో ఉండాలి ఎప్పుడు. ఓ రాక్షసుడిలాగానో, ఓ పశువు మాదిరో ఊహించుకోలేను. నువ్వు ప్రేమతో నా శరీరాన్ని ఎక్కడ తాకినా వీణ మీటినట్టుగా పులకించి పోతాను. కానీ అక్కడ చెయ్యి వేస్తే ఎందుకో నాకు అసహ్యం. అసలు ఆ విషయాన్ని ఊహించుకుంటే నాకు జుగుప్స కలుగుతుంది.

"అమలా" అంటూ ఆమె తలను గుండెలకు హత్తుకున్నాడు. ఆమె అతడి గుండెల్లో తలదాచు కుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

అయోమయంగా అలాగే వుండిపోయాడు చక్ర ధర్.

ఆ మరుసటి రోజు తీవ్రంగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు ఉదయాన్నే లేచి బయల్దే రాడు.

* * *

కన్సల్టింగ్ రూంలో కూర్చున్న చక్రధర్ తన కథంతా చెప్పి చేతులు కట్టుకుని ప్రశ్నార్థకంగా నా వైపు చూస్తున్నాడు.

మనసు వైద్యం

"డియర్ చక్రధర్ నీ వైఫ్ ఫ్యామిలీ బ్యాక్‌గ్రౌండ్ ఆమె పెంపకంలో ఏ వయసులోనైనా లైంగిక అంశా లకు సంబంధించిన సంఘటనలు ఏవైనా వుంటే నిస్సంకోచంగా చెప్పమనండి!" అన్నాను.

ఎందుకు అన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"అవి ఈ కేస్ స్టడీకి ఎంతో అవసరం అన్నాను" అతడి చూపుల్ని చదివినట్టు.

"ఓ.కె. డాక్టర్! ఐవిల్ గెట్ కంప్లీట్ ఇన్‌ఫర్మేషన్" అన్నాడు చక్రధర్.

చక్రధర్ చెప్పిన విషయాలు విన్నాక నేనూహిం చిందే కరెక్ట్ అయింది అనుకున్నాను.

అమల టెన్త్‌క్లాసు చదివే రోజుల్లో ఆమె ఫ్రెండ్ ప్లేబాయ్ పుస్తకాన్ని తెచ్చి ఇచ్చింది. వాళ్ళ ఫ్రెండ్ అన్నయ్య దాచుకుంటే. చాటుగా తెచ్చి ఆ అమ్మాయి ఇచ్చిందట. అమల ఆ పుస్తకం తిరగేస్తూ వాళ్ళ అమ్మకు పట్టుబడింది. అంతే! వాళ్ళ అమ్మ విప రీతంగా అసహ్యించుకుంటూ కూతురికి స్నానం చేయించి గుడికి తీసుకెళ్ళి ఇంక ఎప్పుడూ అటు వంటి అసహ్యమైన పనులు చెయ్యనంటూ ప్రమాణం చేయించిందట. ఆ రోజు మంచి ఏదో ఒక సంద ర్భంలో శృంగారం చాలా పాపకార్యమని, జుగుప్సా కరమైన చర్య అని, జననావయవాలు చీదర కలిగించేవని ఆమెకు చెప్తూ వుండేది. అదీగాక అమల కుటుంబం సంప్రదాయాలకు, సనాతన విలువలకు అద్దంపట్టే కుటుంబం.

ఆ కుటుంబానికి చెందిన అమల చేసిన చిన్న తప్పుకు ఆమె తల్లి పెద్ద శిక్షే విధించింది. కూతురు ఎక్కడ పాడైపోతుందో అని ఆమెకు లైంగిక అంశా లపట్ల అసహ్యం కలిగేలా మారిపోసింది. గుడిలో ప్రమాణం చేయించింది.

ఈ రెండు చర్యలూ అమలకు తెలియకుం డానే ఆమె మనసు మీద తీవ్రమైన ప్రభావాన్ని చూపాయి. ఆమెలో 'ఫ్రిజిడిటీ' చోటు చేసుకుంది. ఫ్రిజిడిటీ అంటే జడత్వానికి లోనైన వారికి మైథునం అంటే ఏహ్యభావం, జననావయవాలపట్ల విపరీత మైన చీదర ఏర్పడతాయి. భర్త అక్కడ చెయ్యి వేసినా భయంతో బిగదీసుకు పోతారు లేదా కోపంగా తోసేస్తారు.

అమల కేసు అంతా పరిశీలించాక ఆమెకు మారి టల్ కౌన్సిలింగ్ అవసరమని అర్థమైంది. అయితే కౌన్సిలింగ్‌లో అమల తల్లి అవసరం కూడా వున్నట్లు తోచి వాళ్ళ అమ్మ కూతురికి చెప్పవలసిన విష యాలు కొన్ని వున్నాయి గనుక ఆమెకు కబురు చెయ్యమన్నాను.

చిన్నతనంలో కూతురు ఎక్కడ చెడిపోతుందో అని భయపడి ఆమె ఇచ్చిన నెగెటివ్ సజెషన్స్ (హిప్నోసిస్‌లో అమల తల్లి అదే పనిగా చెప్పిన మాటల్ని నెగెటివ్ సజెషన్స్‌గా భావించవచ్చు). అమల మనసు మీద తీవ్ర ప్రభావాన్ని చూపి చివరికి ఆమె సంసారాన్నే కూలదోసే పరిస్థితులకు దారి తీశాయి.

ఈ సంగతి తెలుసుకున్న ఆమె పరుగు పరుగున వచ్చి ఎలాగైనా కూతురి కాపురం చక్కబెట్టమని ప్రాధేయ పడింది. కూతురి కాపురం చక్కబెట్టేపని ఆమె చేతిలోనే వుందని చెప్పి కూతురికి తాను చెప్పవలసిన విషయాలు చెప్పాను.

ఆ తర్వాత అమల చక్రధర్‌తోపాటు కౌన్సిలింగ్‌కు వచ్చింది.

సెల్ఫ్ హిప్నాసిస్ ద్వారా సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచు కునే అంశాలను బోధించడానికి ముందు ఆమెలో వున్న వ్యతిరేక భావాలు పోగొట్టడానికి ప్రయ త్నించాల్సిన అవసరం వుంది. అది కష్టసాధ్యం అనిపించలేదు. ఎందుకంటే ఆమెలో ఎమోషనల్ సెక్సువల్ ఫీలింగ్స్‌కి ఏమాత్రం కొదవలేదు గనుక.

సెక్సువల్ ఎబిలిటీ త్రూ సెల్ఫ్ హిప్నాసిస్ అనే అంశంలో సెక్సువాలిటీని రెండు రకాలుగా విభజి స్తారు. ఒకటి ఫిజికల్ సెక్సువాలిటీ అంటే శారీరక పరమైన శృంగారం రెండు ఎమోషనల్ సెక్సువాలిటీ అంటే రాగ భావాత్మకమైన శృంగారం. రెండవది మనసుకు సంబంధించినది. ఈ రెండు కోణాల మధ్యా పెద్ద తేడా లేదు అంటారు సెక్సాలజిస్టులు. ఎందుకంటే శారీరక క్రియలైనా మనసు సంకేతాలే ప్రధానం అని వారి వాదం. అయితే ఎమోష నల్ సెక్సువాలిటీ ఫిజికల్ సెక్సువాలిటీ రెండూ అనుసంధానం అయితేనే అసలైన శృంగారం సాధ్యం.

హిప్నాసిస్ ద్వారా అమలలోవున్న నెగటివ్ థాట్స్ పూర్తిగా నైదొలిగేలా చేసి ఆమెలో పాజిటివ్ థింకింగ్ కోసం సజెషన్స్ ఇస్తూ కౌన్సిలింగ్‌లో ఆమెకు వున్న సందేహాలు తీరుస్తూ భయాన్ని పూర్తిగా పోగొట్టడం జరిగింది. దీంతో ఫ్రిజిడిటీ వదిలించుకున్న అమల చక్రధర్‌లు అసలైన శృంగారానికి రసాధి దేవతలై ప్రేమ సామ్రాజ్యంలో విహరించారు.

– డాక్టర్ వి. నగేష్

ముగ్గురు మిత్రులు

12 వ పేజీ తరువాయి

కాకుండా చూసుకుందాం... మన ముగ్గురి మార్గాలు వేరయ్యాయి..."

ఆ ముగ్గురూ వెళ్ళిపోయారక్కణ్ణించి.

* * *

గాఢంగా అలుముకున్న అమావాస్య చీకటి. కళ్ళు పొడుచుకున్నా గజం దూరంలో వున్న వ్యక్తి కూడా కనబడడం లేదు. ఆ గాఢాంధకారానికి తోడు భయంకర నిశ్శబ్దం. ఎండుటాకు కిందపడినా విని పించేంత నిశ్శబ్దం. అప్పుడప్పుడు కీచురాళ్ళ ధ్వని వినబడుతోంది. దూరంగా వినబడే నక్కల అరు పులు ఆ నిశ్శబ్దాన్ని మరింత భయం గొలిపేలా చేస్తున్నాయి.

ఊరి వెలుపల గుట్టల సమీపంలో వున్న పోలీస్ స్టేషన్‌లో అర్థరాత్రి సెంట్రీ డ్యూటీ చేస్తున్నాడు బ్రహ్మం. చేతిలో లోడ్ చేసున్న తుపాకీని పట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. గోడనానుకుని నిల్చుంటున్నాడు. అప్పుడప్పుడు కూర్చుంటున్నాడు.

మూడేళ్ళుగా ఆ స్టేషన్‌లో పని చేస్తున్నాడు బ్రహ్మం. తన బాల్య మిత్రులు, ప్రాణానికి ప్రాణ మైన నర్సింగు, రాజయ్యలను జ్ఞాపకం చేసుకుంటు న్నాడు. వాళ్ళ జ్ఞాపకమొస్తే అతనికి దుఃఖమాగడం లేదు.

నర్సింగు... పాపం నర్సింగు... ఊళ్ళోనే వ్యవ సాయం చేసుకుంటూ బతకాలనుకున్నాడు. అలాగే బతుకును ప్రారంభించాడు. అతడు కోరుకున్నదేం లేదు... మామూలుగా బతుకు గడిస్తే చాలను కున్నాడు... కాని ఏమైంది? ఎంత రాత్రింబవళ్ళు శ్రమించినా కడుపైనా నిండని పరిస్థితి... అప్పుల పాలయ్యాడు.. అయినా తన బతుకు తానే బతుకు తున్నాడు. కాని సమాజమాతన్ని బతుకనీయలేదు. తమ ప్రాంతంలో నాకేం తెలియదంటూ బతుకు దామన్నా సాధ్యం కాదేమో... నర్సింగుకు రాజయ్య స్నేహితుడని అతన్ని వేధించడం మొదలుపెట్టారు పోలీసులు. రాజయ్యను పట్టియ్యాలన్నారు. తన దగ్గరకొచ్చినప్పుడు చెప్పాలన్నారు. అతన్ని నానారకా లుగా వేధించడం మొదలుపెట్టారు.

"నాకేం తెలియదు సార్... నేను రాజయ్యను అందులోకి పోవద్దన్నాను. నాకు వాళ్ళ ఏ విష యమూ తెలియదు... నన్ననవసరంగా వేధించండి..." అని మొత్తుకున్నాడు నర్సింగు. అయినా ఎవరూ విన్లేదు.

రాజయ్యకు షెల్టర్ ఇస్తున్నాడని, మరి కొందరు ఉద్యమకారులకు రాత్రుల్లో తిండి పెడుతున్నాడని నర్సింగును పోలీసు స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్ళారు. అతనికి తెలియని విషయాల గూర్చి చెప్పమని కొట్టారు. ఆ తర్వాత వదిలిపెట్టారు.

ఓ దిక్కు ఆర్థిక దుస్థితి. మరోదిక్కు పోలీసుల వేధింపు భరించలేకపోయాడు నర్సింగు.. ఆత్మ హత్య చేసుకున్నాడు.

మిత్రుడు నర్సింగు జ్ఞాపకం వచ్చి బ్రహ్మం హృదయం బరువెక్కింది. అక్కడున్న స్టూలు మీద కూర్చున్నాడు.

పాపం రాజయ్యా...! పేద కుటుంబంలోంచి వచ్చినవాడు... వాళ్ల సిద్ధాంతాల కాకర్షితుడయ్యో, వ్యక్తిగత కారణాల వల్లనో, ఆవేశపూరిత నిర్ణయం వల్లనో ఉద్యమకారుల్లో కలసిపోయాడు. తాము ముగ్గురారోజు కలుసుకున్నప్పుడు తనతో నేను న్నాడు...? తాను హింసాయుత చర్యలకు పాల్పడ నన్నాడు. కాని జరిగిందేమిటి...? అనేక బస్సు దహనాలలో, బాంబు ప్రేలుళ్ళలో, హత్యల్లో అతన్ని పాత్రున్నట్టు తాను పేపర్లో చూశాడు. చీమకైనా అపకారం చేయనివాడు మొదట్లో... అలాంటి రాజ య్యపై ఎన్నో హత్యానేరాలు... బాంబు ప్రేలుళ్ళ కేసులు... తత్ఫలితంగా రహస్య జీవితం... అతని తలపై లక్షల ప్రకటన. అలాంటి రాజయ్య నెల రోజుల క్రితమే పోలీసు ఎన్‌కౌంటర్లో చనిపోయా డని వార్త చదివి తాను దిగ్భ్రాంతుడయ్యాడు. తన ప్రాణమిత్రుడు రాజయ్య చావు తనను కొద్దిరోజులు మనిషిని కానీయలేదు.

రాజయ్య జ్ఞాపకం వచ్చి బ్రహ్మం కళ్ళవెంట పట పటా నీళ్ళు కారాయి. చేతికున్న గడియారంలో సమయం చూశాడు బ్రహ్మం.

మిత్రుణ్ణి లేపి స్టేషన్లో పడుకున్నాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా బ్రహ్మంకు నిద్ర పట్టడం లేదు.

ట్రెయినింగయి వచ్చింతర్వాత తాను కానిస్టేబు ల్‌గా చేరాడు. చేరింతర్వాతకాని ఆ బతుకులోని

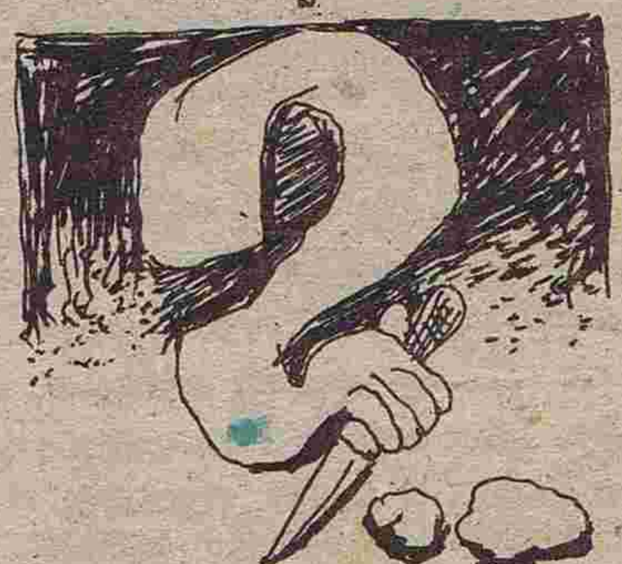

విషాదం తనకు తెలిసొచ్చింది. పైకి ప్రజలను పీక్కుతింటున్నట్టు కనబడే పోలీసులు ఎంత చాకి రీకి, వేదనకు గురి కావాల్సివస్తుందో, ఎంత మనసు చంపుకొని బతకాల్సి వస్తుందో తనకు త్వరలోనే అనుభవంలోకొచ్చింది. రోజంతా సెలవనేది లేకుండా వెట్టి చాకిరీలా చేసినా పై అధికార్ల తిట్లు తినాల్సి రావడం తనకు బాధాకరంగానే వుంది. అయినా తప్పడం లేదు. ఉద్యోగంలో చేర కముందు తానేమనుకున్నాడు? వాళ్ళు చేస్తున్నది మంచో చెడో తనకు తెలియకున్నా వాళ్ళ విష యంలో తాను పట్టించుకోకూడదనుకున్నాడు. రాత్రి గాలింపు చర్యలకు పోనని తాను తిట్లు తిన్నాడు. ఇంకా మాట్లాడితే వాళ్ళతో సంబంధాన్నంటగట్టి ఉద్యోగం తీసెయ్యడమే కాకుండా శిక్షిస్తామని బెదిరించారు. తనకు రాత్రుల్లో గాలింపు చర్యలు తప్పలేదు. రెండుమూడు ఎన్‌కౌంటర్లలో పాల్గొనకా తప్పలేదు. ఫలితంగా తను పోలీసుస్టేషన్ వాళ్ళ హిట్‌లిస్టులోకి వెళ్ళిపోయింది. అప్పట్నుంచి తాము ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకుని బతుకుతున్నారు.

తన ఇద్దరు మిత్రులూ పోయారు.

తన గతేమవుతుందో తెలియదు...

ఆలోచిస్తూనే నిద్రలోకొరిగాడు బ్రహ్మం...

ఆ నిద్ర బ్రహ్మంకు శాశ్వత నిద్రే అయింది. తెల్లవారుజామున అన్నలా పోలీసుస్టేషన్‌ను పేల్చి వేశారు.

బ్రహ్మంతోపాటు మరో నలుగురు కానిస్టేబుళ్ళు తునాతునకలయ్యారు.

నర్సింగు, బ్రహ్మం, రాజయ్య ఎవరూ వర్గ శత్రు వులు కారు. వర్గశత్రువును నిర్మూలించాలనుకున్న వాళ్ళూ కారు. వాళ్ళను నిర్మూలించాలనుకునేవా ళ్ళను నిర్మూలించాలనుకునేవాళ్ళలోనూ లేరు.

అయినా ఆ ముగ్గురూ హతమయ్యారు.

ఆ ముగ్గురూ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఒకే కారణంతో హతమయ్యారు. ఆ ముగ్గురి కుటుం బాలిప్పుడు శోకసంద్రంలో మునిగున్నాయి.

అయితే బ్రహ్మం కుటుంబానికి ప్రభుత్వం కొంత ఆర్థిక సాయం చేసింది. రాజయ్యను గూర్చి ఉద్యమకారులు పాటలుకట్టారు. అమరవీరుడని కీర్తించారు. పోస్టర్లు వేశారు. నర్సింగును మాత్ర మెవరూ పట్టించుకోలేదు.

తెలంగాణ గ్రామాల్లో హింస, ప్రతిహింస రాజ్య హింస పేరుమీద ప్రతిరోజూ నర్సింగులో, రాజ య్యలో, బ్రహ్మంలో ప్రాణాలు కోల్పోతూనే వున్నారు. ప్రభుత్వమూ సమస్యను శాంతిభద్రతల సమస్యగా తప్ప చూడడానికి సిద్ధంగా లేదు... ఎవర్నెవరు చంపుతున్నారో, ఎందుకు చంపుతున్నారో అనే ప్రశ్న లను ప్రశ్నలుగానే మిగులుస్తూ తెలంగాణా నేల రక్తసిక్తమవుతూనే వుంది...

వచ్చేవారం కథ

బాంబులపాలెం- ఒక సాహసగాథ

– లేపాక్షి

ఇలాచేస్తే సరి

* బేబి ఆయిల్‌తో మోచేతుల వద్ద మసాజ్ చేసుకుంటే రఫ్‌నెస్ పోయి మృదు వుగా తయారవుతాయి.

* మారేడు ఆకుల రసం రాసుకుంటే శరీరం చమట వాసన రాదు.

* తులసి ఆకుల రసాన్ని రాసుకుంటే పేలు పోతాయి

* నువ్వులను పాలతో నూరి ఆ మిశ్ర మాన్ని పుక్కిలించి ఊసేస్తే నోటి పూత తగ్గిపోతుంది.

* ఆకు కూరలు బియ్యం కడిగిన నీళ్ళతో కడిగితే తాజాగా వుంటాయి

ఎన్. శివానంద్